

Publicerad 2008-12-19 21:27 av anits

*jag fann en plats, när jag barn, en plats som gav mig lugn och ro,
där jag fick känna närhet till Honom och naturen*

MIN EGEN PLATS PÅ JORDEN

Jag står på stranden, ser drömmande
bortom horisonten

Går närmare vattnet, vill doppa mina
tår, i det klara kalla vattnet, men vattnet
skrämmar mig

Jag stannar, sätter mig i sanden, silar den
mjuka, varma, sköna sanden mellan mina
fingrar

Jag sitter och väntar på Dig, som jag gjort
så många gånger

Här just på den här platsen, när våren och
sommaren, står i all sin prakt och glans, det
är då, jag kommer Dig nära, här är det bara
Du och jag

Jag sitter här på stranden, den varma sanden
runt mig, gör mig lugn och harmonisk, jag väntar
på Dig, Ser inte Dina spår i sanden än

Så börjar jag prata, berättar allt som hänt, sedan
jag sist var här, satt och väntade på Dig

Jag känner Din närhet, Du finns nära nu, här i hela
Din skapelse, blir jag ett med den, naturen

Den här platsen, är Din och min, ingen vet om, att
det är hit jag många gånger gått, när jag behövt
Din tröst och hjälp

anits 19 december 2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten